

Blíží se vánoce, nejkrásnější ze všech svátků, a my chceme všem krajanům popřát jejich radostné a klidné prožití v rodinné pohodě. Do Nového roku přejeme všem hlavně hodně zdraví a optimismu.

Za bohatým stolem, v kruhu svých blízkých si v této době jistě vzpomeneme též na vánoce na Volyni, ale i válečné v poli, a v tu chvíli nám bude zvlášť dobré.

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přítel

10/95
ročník 5

Dárky našich spisovatelů a historiků pod vánoční stromeck

Prvním dárkem je kniha Václava Šimka "Volynáci". Ta, jak je již volyňské veřejnosti obecně známo, vyšla ještě nedávno a je toho času ještě. Dle predopakládat, že poslední knihy budou zaslány do všech regionů před vánočními svátky tak, že se očitou skutečně až pod stromečkem. O Simkovu knihu je velký zájem, předčil naše očekávání. Nemáme žádné problémy s jejím prodejem, spíše naopak. Nemůžeme vyhovět všem zájemcům. Rozvezly jsme a stále rozvážíme hromadné zásilky do našich regionů vcelku plynule a bez obtíží. Zahajíjí jsme též oděstání individuálně objednávaných knih. Postupujeme přesně podle zaslávaných objednávek. Nepléstují jsme tedy na jakési členitosti rozdělování, např. podle počtu členů v jednotlivých regionech.

První ohlasy na Simkovu knihu jsou velmi dobré. Její zhodnocení jistě provede každý čtenář sám. V oficiálních recenzích posudců byl zdůrazněn a kladně hodnocen její historický, etnografický a společenský význam. Přispěla každopádně k dokumentaci návratu mnoha tisíc volyňských Čechů do své vlasti a k její assimilaci s místním obyvatelstvem a s celým českým národem. Za to patří autorovi velký krajanský dík a přání dobrého zdraví pro další publikační činnost.

Kniha byla vydána Okresním muzeem v Sokolově společně s významnou dotací ministerstva kultury ČR. Příslušným činitelům v Sokolově jsme poděkovali v úvodu knihy. Nás dík patří dále dr. Zuzaně Malcové, Libuši Vaňkové a Alci Stolbenkové z MK ČR za poskytnutou pomoc. Bez ní by nemohla být takto kniha vydána. Uvedené instituce jak v Sokolově tak v Praze, předešlím však jejich odpovědní pracovníci prokázali jejich běžné občanské pochopení, nejen kladný vztah k Čechům, kteří se po osmdesátiletém pobytu v cizině vrátili do své domoviny, ale předešvím potěbu a nutnost zachytit jejich zkoušenosí pro naše celonárodní dějiny.

Další knihu, která se právě tiskne a vyjde v tomto roce je kniha ing. Vladimíra Palický "Nezavážat časem - Volynští Češi v tankových bojích". Autor v ní pojednává nejen o spontánním vstupu našich krajanů do čs. jednotek na Volyni, ale hlavně o jejich výcviku, zejména pak o vlastních tankových bojích, předešvím v Karpatko-dukešské a Ostravské operaci a též o vítězném tažení na pomoc Praze.

Myslím, že bylo naši povinností takovou knihu vydat letos, k 50. výročí ukončení

II. světové války a účasti volyňských Čechů v ní. Napsal ji volyňský Čech, rodák ze Zdolbunova. Začal svou válečnou dráhu jako prosty vojín-tankista. Události na frontě popsal tak, jak je viděl a prožil, jak skutečně probíhaly v tankových, ale i pěchotních a dělostřeleckých bitvách, bez příkazů, bez patosu. Uvádí pravidle jak úspěchy tak i neúspěchy, jak vitézství tak i dílčí prohry. Je to dosud jediný autor, který napsal knihu o bojích volyňských Čechů na východní frontě II. světové války. Vydaje na knihu byly uhraneny Magistrátem hl. m. Prahy, kde se našli sponzori a statisíčový daň bez jakéhokoliv nároku na splátky nám věnovali. Je to tedy pro SCVP velkolepý předvánoční dar.

Pominkou vás bylo, aby tato kniha měla také vazbu na Prahu. Text bylo nutno v tomto směru doplnit. Požádali jsme prototyp historického H. Zvěřinovou o napsání kapitoly "Volynští Češi a Praha". Tá nám sice výhovělo, začala ji psát, avšak vzhledem k závažnému onemocnění svého slibu nemohla splnit. Jiného autora jsme nenášli. Nezbylo nám nic jiného, než abychom ji napsali sami. Kapitola byla recenze významně předána. Knihu vydala v celkovém nákladu 1500 ks. Její cenu po dohodě se sponzory jsme navrhli 50 Kč. S distribucí, opět podle objednávek, začneme začátkem roku.

Podekování všem, kteří se o edici této knihy zasloužili, je uvedeno v jejím úvodu. Dnes bychom chtěli poděkovat jejímu autorovi za dobrý nápad zacílit knížné své válečné zkoušnosti, za pracovní výkon a za odvahu postoupit se do takového díla. Byli jsme si samozřejmě vědomi toho, že v tankové brigádě I. sboru početně převážovali a dobre bojovali volyňští Češi. Přejeme autorovi, aby měl radost z toho, že konečně, po dlouhém čekání a opakováných marných nabídkařů různých nakladatelství nebo institucí, včetně Ober legionářské, ji vydalo SCVP. Vzali jsme s potěšením na vědomí, že je za tento nás čin vděčný, že za něj dekují e a že se bude snažit svou prací v SCVP splnit tento dlouhodobý výkonem funkce tajemníka Sdružení. V tom mu bude jisté pomáhat jeho pečlivá manželka.

Nesmírně přejeme dárky k vánočním nám připravili naši historici.

I. Doc. J. Vaculík sepsal a před nedávnem nás zadal podstatnou část textu našeho tak dlouho gěkávaného díla - *Historie volyňských Čechů*. Urychlěn jsme tento text rozmnozili a zaslali k posouzení předním

historikům z Univerzity Karlovy a Akademie věd ČR. Lze předpokládat, a to v přehodně, že celá kniha vydje v příštím roce.

2. Nedávné rozhodnutí ředitelů Ústavu novodobých dějin sepsat a vydat "Dějiny volyňských Čechů po reemigraci". Odpovědnost ponese dr. H. Nosková z Akademie věd ČR a budou se na ni podílet další historici, tj. doc. J. Vaculík, Mgr. D. Manová a dr. St. Slavík z Národního muzea v Praze. Celá akce je finančně zajištěna a měla by být ukončena v příštím roce.

3. V tomto předvánočním období se začal konkrétně realizovat "Sborník historických prací" přednesených na volyňských sympozia, pořádaných v Praze. Ten si připravíme a vydáme sami.

4. Dr. Slavík zahájil přípravu dvou publikací: a) "Průvodce putovní výstavou Osudy Čechů z Volyně," b) "Katalog putovní výstavy". Nečekanou, překvapivou a o to radostnejší předvánoční zprávu jsme obdrželi ze severo-moravského regionu, v něm jeho předseda, dr. V. Samec a tajemník V. Dubec sdělili, že nás krajana, člena SCVP, Josefa Kubovýho ve Fulneku, původem ze Špávoka, nabídli jím spoluříkem jako nakladatel a vydavatel, tj. vydávání knih s volyňskou tematikou. Vedení regionu touto nabídkou s radostí přijalo a již se tiktak první titul Sbírka bánské Jířího Rēbláčkovského, "Věrní v cizině, věrní ve vlasti". K vydání se připravují další knihy. Uvádime jejich autory, tituly a stručně charakteristiky.

- Antonín Špatenka: *Lovy na divoké kance na Volyni*.

Autor, volyňský Čech, zde líčí lovecké historiky, které sám propracoval. Dějsem vyprávění je Moskvočína a krásná volyňské lesy.

- Josef Rejzek: *Nezadříli*

Podává generační obraz volyňských Čechů.

- *Povídky z kalendáře*

Povídka a básmi různých volyňských autorů (doplňeno fotografiemi).

- Muž říka říka: *Kormidla*

Kníha pro každého, kdo je kormidelníkem sibiři i jiným v podnikání.

- Jaroslav Andrejs a Julius Šíf: *Směr: Praha!* Bojová cesta čs. jednotky ze Sovětského svazu do vlasti.

- Jak jsme žili na Volyni

Zpomínky na Volyn od různých autorů (doplňeno fotografiemi).

Z výše uvedeného vyplývá, že nabízený ediční program je pozoruhodný a že zajmí nejen členy Severomořavského regionu, ale i členy celého SCVP.

Naše vydavatelské činnosti pokračuje i v jiných regionech a jinou tematikou. Je to kupř. "Kronika Kupičova", kterou dokončují

a připravují k vydání krajané z této známé volyňské obce. Předpokládají, že získají k tomuto účelu dotaci od svého krajana J. Kytyla v Kanadě.

Informace o další vydavatelské činnosti v SČVP jsou uvedeny v dalším článku.

Vladimir Dufek,
předseda SČVP

Knihy vydané Sdružením v roce 1995

Distribuce *Historické mapy o Čechách na Volyni*, o které jsme psali ve Zpravodaji číslo 4/95 uspěšně pokračuje a ještě k dostání za 70 Kč u vedoucích regionů. Do distribuce byly dány další dvě publikace:

Cesti na Volyni, základní informace

Brouzka o významu dvou straných v polotučném laminovaném obalu obsahuje základní historické údaje o Čechách na Volyni a o černo-bílkých krajanech. Je zeměpisná vzhledem k památkám pro naše potomky, dále pro spolky, instituce a soukromé osoby, které zajímají historie naši menšiny. Autorem je Ing. Jiří Hofman, lektorka PhDr. St. Slávik a Ing. Václav Petříček, CSc. Spolu s historickou mapou českého osídlení na Volyni tvorí učebny celek: mapa podává historii místopisné, tato publikace pak stručně a přehledně slovně. Titulní stanou obou publikací mají proto stejný motív.

Brouzka je k nahlédnutí u vedoucích regionů. Její prodejní cena je 1 Kč, při odběru více než deseti kusů se prodejcem poskytuje provize. Prodejní cena je mnohem nižší než výrobní náklady, protože na její vydání finančně přispělo také ministerstvo kultury.

Sál volyňské země

Knižka o významu straných v polotučných laminovaných desekách, obsahující přes třicet povídek o životě předešlém v obci Královnějku u Lucka, ale také i daleko za hranicemi Volyně. Autorka Jirina Zářecká-Schudel svůj humorový nadhled, který už ní známe zatím jen ze stránek Zpravodaje, neopouští v knize ani když píše o věcech vážných nebo smutných. Přítelem k tomu autorčin pozorovací a výpravný talent, munit vznikl knižka, která "pohledi důstí", ale dává i mnoho námětů k zamyslení.

Knižku lektorkou Marie Pluhařovou-Janičík (spisovatelka a zkoušená vydavatelská pracovnice) a Věrou Šuchopárovou-Skrivánkovou ze Strakonic redakčně upravily pro vydání Libuse a Jaromír Sekerové (zkusení vydavatelskí pracovníci a redaktori), výtvarně kresbami knihu vyzdobily Miluše Dědáková-Prišová z Mirohostě. Technickou redakci provedly a vydání knihy zajistil Ing. Jiří Hofman.

Až bude číslo týto rádky, bude kniha přebírána z tiskárny, proto její cenu zatím neuvedlme. Budě stanovena na neziskovém principu jako u všech publikací vydaných Sdružením.

Distribuce výše uvedených publikací se provádí zásadně hromadně prostřednictvím vedoucích regionů nebo jejich důvěrníků. Publikace budou také v prodeji na všechny zastávkách vystav OSUDY ČECHU Z VOLYNE, grafikou jejího putování jsme uverejnili ve Zpravodaji 7/95.

Hromadné objednávky psané volnou formou posílejte na adresu: **Jiří Hofman, 140 00 Praha 4, Lounský 8, tel. 02/42 65 44 (večer).** Jiří Hofman

Předvánoční úvaha

Rozvíjeceme svíčky, ozdobený stromeček, rozzařené oči dětí a radost z toho, že děláme radost druhým - to je právě kouzlo vánoc.

Vánoce byly vždy svátky míru, klidu a dobré pohody. Dobrou pohodu a klid si doma můžeme vytvořit sami, ale o mít, lásku, pochopení a toleranci se musíme starat všechni. Nejen celá ulice, celá města, vesnice... Prostě

- my všichni. Škoda, že alespoň o vánocích není možná proměna jako ve filmu "Kdyby tisíc klarinetů". A mož by to byl proměna ještě daleko bohatší. Z raket by se staly vánoční stromky, z muničních skladů sklad hráček a vánocních ozdob a z tanků cisterny na vafenučku čokoládu. Věřím, že by pak snad všechni prohlédli. A práv o tom chci psát ...

Nemám na mysli nějaká mravouně kázání - nejem kněz. Nemám na mysli filozofické pojednání - nejem filozof. Ale podíváme-li se na svět jenom trochu kriticky - i přes veskýr nás optimismus to s námi není ještě takové, jak bychom si to představovali. Ano, doba vánoc a přicházejícího Nového roku je přihodná pro uvážování. Některé město a projekty směřují v tuto dobu více než kdy jindy ke konání dobra. A práv proto se na Vás, přáteli, obracím právě teď, protože v době všechny dny a starostí by srdeč mnichových zůstala nepřistupná. My si rádi slyšíme, že jste dobrí, že co děláme, děláme dobré - ale je tomu skutečně tak?

Zamysleme se tak trochu sami nad sebou. Oslavujeme narození Krista. Jeho učení bylo tak prosté, čisté a logické - lásky je zdrojem všeho života! Někdo věří v Krista syna Božího - někdo si ho představuje jako spravedlivého člověka z masa a krví. Avšak lidský tvor nejdříve nevěří v čistou lásku a nikdy věřit nebude. Protože znechodnotí i učení Kristova svou hrabivost a fálsť. A církve se samy často podle něj nechovaly, protože jim šlo jen o moc a nadávku nad světem, místo aby hlasaly pokoru a lásku blížněmu k blížnímu.

Jako kudravám také válku - množi tvrdí, že války jsou nevyhnuteLNé. A to skutečně budou, budou-li se lidstvo mezi sebou hádat a prát. Vždy každá válka je vlastně jako domácí hádka milionáckou zvěřená! Kde je potom učení Kristovo, jehož zrození v tuto dnu oslavujeme? Nebo chceme jen těm druhým v sami sobě dokázat, jak umíme být dobrí a stěží? Pokud to chceme dokázat, musíme odstranit i poslední zbyteček lidských malicherností, závislosti a hrubosti. Život rozumem uvažujícího člověka by se neměl stát jen prostředkem k dovršení jeho egoistických cílů putes utrení druhých. Denodeně se přesvědčujeme o lidské nevědomostí: starého člověka zkláti na ulici mrtvice - a lidé se mu vynou, aniž by mu poskytly pomoc. Množi snad ještě ferkou pohrdlivě: "Ten opice ..."

Nebo někoho napadenou útočník, slyšíme volání o pomoc, ale průvod lidí jede nevšímavě dál. Prostě nestárem se o to, co se nás přímo netýká. Kolik Ježíšů by se ještě množilo narodit a v mukách zenitu, abychom prohráli?

Vím, že mnohy z Vás si řekou: "Proč o tom mluvími právě teď?" Ale kdy jindy než v tuto dobu, bychom si měli uvědomit, že máme komat dobré jako ten, jehož zrození oslavujeme.

Na závěr Vám všem, drazi krajané a přátelé, chci popřát hodně zdraví, lásky a lidského pocitování, nejen v tuto dnu, ale stále. A nezlobte se na mne za všechna tato slova - musel jsem to prostě ze sebe dostat. Václav Dubec

Prosba

Obrátila se na nás knihovnice z Kuřívod pani Vyskočilová, abychom prostřednictvím Zpravodaje aprobávali na čtenáře, zda by některý z nich nemohl obstarat nebo dal jeho knihovně tyto knihy: Slovník českých synonym (Nakladatelství Lidové noviny) a Slovník českých spisovatelů 1964 - vydáný Čs. Redakce vatelem.

Redakce

Vítame ustavení České národní rady na Ukrajině

Podle oficiálního sčítání lidu v roce 1988 se na Ukrajině hlasilo k české národnosti kolem

osmi tisíc osob. V letech 1990 až 1995 založili Česi jednotid spolků, v nichž je více než dva tisíce pět set členů. Spolky (z různými názvy) jsou v těchto místech: Novhorodivka okr. Melitopol, Čechobrad, Odesa, Bohemka, Mykolajivka (dříve Holendry), Luck, Dubno, Simferopol, Kyjev, Korosten, a Zimorod. Nejstarší, dvanácti spolek, je Česká beseda ve Lvově, založená 10. srpna 1867.

Dne 30. května 1995 byla v Kyjevě založena Česká národní rada na Ukrajině, která sdružuje vše uvedené spolky na principu asociace. Je specifickým parlamentem Čech na Ukrajině ve všechny národnostech, lidských práv, osvěty, kultury, náboženství, styku s Českou republikou a s krajanskými spolkami v zahraničí. Ustanovení jednatel se zícasti deleguje všechny dvanácti spolky, představitelé příslušných vládních orgánů Ukrajiny, velvyslance České republiky na Ukrajině všechny velvyslance Pavla Máši.

Rada byla zvolena ve složení:

Předseda: Ing. Alexandr Drbal, 290 008 Lvov 8, Box 8001. Je zároveň předsedou České besedy ve Lvově. Mistropředsedyně: Doc. Ludmila Muchinová, CSc., 252 115 Kyjev 115, ul. gen. Vitruka 3/1 byt 5

Jednatelka: Marta Zelenáská, Kyjev.

Přejeme Vám, přátelé, zdraví, elan a mnoho úspěchů ve vaši záslužné práci.

Adresy a telefonní čísla předsedů všech dvanácti krajanských spolků jsou u autora článu. Jiří Hofman

Dvě oznámení:

SČVP vydalo další knihu od volyňského autora Vladimíra Palička s názvem "Nezavádějme - Volyňští Češi v tankových bojích". O podrobnostech jste se dočetli v tituďovu tohoto čísla.

Prosíme zájemce, předeším z fad našich krajanů v všech regionech, aby hromadně, případně individuálně objednávky zaslali na adresu tajemníka Sdružení Vladimíra Palička, Trebicenka 1290, 182 00 Praha 8. Tuto knihu by si měl zakoupit každý volyňský občej. Její cena byla stanovena na 50 Kč.

Prof. V. Dufek

Finanční obnos získaný prodejem Šimkovy knihy "Volyňští Češi" zasílejte laskavě na adresu: Helena Tvrzová, 2. Lučinám 16, Praha 3, 130 00 (tel. 82 95 24). Děkujeme Vám za pochopení.

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Chomutovsko

V přijemném prostředí okresního kulturního střediska v centru Chomutova se konalo 24.11. již paté výroční setkání krajanů z tohoto a blízkých regionů. Setkání zorganizovala venoci regionu Jihlava. Kačerová se skupinou spolupracovnic a spolupracovníků za tradici pomoci tajemníka okresního výboru Svazu bojovníků za svobodu Pinka Nary. Přivítala více než 150 těsňatců, zejména pak velkou skupinu krajanů z obce Moštěnice, kteří se zúčastnili setkání poprvé. Dále účtala čestné hosty: předsedu okresního úřadu dr. Jiřího Kulhánka, tajemníka okresního výboru SBS, MUDr. Miroslava Šindlera, předsedu Sdružení Miluše Dědákovou, vedoucí pražského a zámeckého regionu Irena Malinskou a Marii Pánkovou a dodatečně předsedu Sdružení prof. MUDr. Vladimíra Dufku, CSc., který se pro poruchu auta poněkud opozdil.

Vlastní program zahájili pracovníci okresního školství i úřadu Ing. Sobáč (house) a Mgr. Niklová (klavír). Když dozýnaly v jejich výborném přednesu některé části z cyklu Bedřicha Smetany "Z domoviny", dostali slovo hosté. Přednesly byl jen pozdravy, nebo informaci o práci ve svých regionech, nebo krátké projevy.

Na žádost vedoucí regionu připravil a přednesl Jiří Hofman až čtyřicetiminutovou výčerpávající informaci o tom, co Sdružení vykonal, co má rozpracováno a na co by se mělo v budoucnu zaměřit, aby splnilo své hlavní poslání - udělat maximum pro zachování památky na českou volyňskou menšinu pro další generace českého národa.

Pak pokračovala druhá zábava, kterou zpestrovala dechová kapela řízenou kapelníkem V. Tothem. Při známých lidových písničkách si některí účastníci setkání radě zahráli.

Za velmi zdravé setkání patří dle nejen hlavním organizátorem, ale také krajanům, kteří napěky množství různých dobrot a vlastnoručně připravily i oběd (pečené kurátko). Jak je zvykem, proběhla i finanční sbírka na krytí potřeb Sdružení, o jejímž výsledku budeme informovat.

Jihomoravské regiony

Dne 11. listopadu 1995 se konalo ve vojenské akademii v Šumavské ulici v Brně setkání volyňských Čechů regionu Brno, Vysokého a Moravského Království. Shromáždění bylo zahájeno ve 13.00 hod. Přítomen byl i doc. Dr. Jan Vaculík. Jedenáct zájemníků vedoucí regionu pan Kučera.

Jako první promluvila pí. Nečasová, hospodářka Uč. Dovozel na shromáždění druhý výtisk knihy "Volyňáci od pana Simka a všem přání dobrou zábavu".

Dr. Vaculík promluvil o tom, jak pokračuje práce na Dějinách volyňských Čechů. V únoru 1996 bude první díl "pracovaný" a začne práce na druhém dílu, který bude pojednávat o životě vol. Čechů ve vlasti.

Vedoucí regionu Vyškova p. Pšenická mluvil o některých objektivních potížích.

Pan Pichrl z regionu Moravského Království se též zmínil o některých nedostatečnostech v činnosti.

Pani Krejčová přednesla pozdrav ze Zateckého regionu.

Dále promluvil pan Ivan Major a zdůraznil, aby se nezapomínalo na boje 1. čs. armádního sboru na východě.

Novými členy se stali paní Ničová a pan Beneš.

Z regionu Vyškov též promluvil pan Kulich.

Ve své reči se zmínil o tom, že dnešní tisk zkrátuje dobu z osídlování výkaz volyňských Čechů do příjezdu jejich rodin. Při této příležitosti by schvalen podle vlády se žádostí o odsouzení volyňských Čechů.

Pan Zášotský připomněl, aby se nezapomínalo na Ostravskou operaci.

V závěru shromáždění ještě promluvil p. Kučera a oznamil, že v srpnu 1996 bude v Brně instalována Putovní výstava volyňských Čechů. Josef Vítach

Zpráva o činnosti severomoravského regionu v r. 1995

Početní stav členských základny k 1. 12. 1995 činí 200 osob.

V letošním roce byly svolány 4 porady důvěrníků z nichž jedna byla rozšířena o aktivity členy. Na této schůzi byl zvolen organizační výbor pro přípravu celorepublikového setkání krajanů v Suchdole dne 18. 5. 1996 a přilehlosti 50. výročí podepsání smlouvy mezi ČSR a SSSR o repatriaci volyňských Čechů. Byla zde předáná čestná uznání všem důvěrníkům regionů, kteří pro starší věk odstopnili ze svých funkcí. Zde bylo též rozhodnuto vydávat Oběžník-Zpravidla pouze pro důvěrníky regionů a pro krajanů bydlící mimo jejich došas. Dosud vydány dvě čísla byly velice všeobecné. Je příprava již třetí - vanečnou číslo. Divod vydávaný je prostý, nemusíme tak často svolávat schůzce důvěrníků.

Nás krajan Josef Kubový z Fulneku, rodem ze Spálova, člen ŠČVP, nabídl našemu regionálnímu výboru jako vydavatel knih a časopisů spoluhráče, kterou jsme s radostí přijali. Blížší údaje o podrobnostech o ní jsou uvedeny v úvodníku. Na konci této naší stručné zprávy pro důvěrníky regionů a pro krajanů bydlící mimo jejich došas. Dosud vydány dvě čísla byly velice všeobecné. Je příprava již třetí - vanečnou číslo. Divod vydávaný je prostý, nemusíme tak často svolávat schůzce důvěrníků.

Nás krajan Josef Kubový z Fulneku, rodem

ze Spálova, člen ŠČVP, nabídl našemu regionálnímu výboru jako vydavatel knih a časopisů spoluhráče, kterou jsme s radostí přijali. Blížší údaje o podrobnostech o ní jsou uvedeny v úvodníku. Na konci této naší stručné zprávy pro důvěrníky regionů a pro krajanů bydlící mimo jejich došas. Dosud vydány dvě čísla byly velice všeobecné. Je příprava již třetí - vanečnou číslo. Divod vydávaný je prostý, nemusíme tak často svolávat schůzce důvěrníků.

Výběr regionů pro nové výkazy k regionálnímu výboru v dřívější době nektére male

regiony nebyly schopny plnit úkoly pro pokročilý věk a spátny zdrovotná stav svých členů. Tim jejich krajská činnost upadala.

Současně se situace v tomto směru výrazně zlepšila. Nemáme již nefunkční regiony. Z druhé strany ne nebřání pořádání místních krajských schůzek v těch lokalitách, kde jsou krajané schopni, že je jestě sami organizují a pokud ne, pomáhají jim je orga-

nizovat regionální výbor.

Na své poslední schůzi regionálního výboru jsme s povědkem vzdali na vědomí, že konečně nastalo v naší organizaci klad, že ustaly všechny, které hrozily jejím rozpadem, a bylo jednoznačně konstatováno, že se snad již nenajde nikdo, kdo by chtěl znovu obnovit rozbroje a hádky, které by tentokrát vedly ke skutečnému rozpadu našeho Sdružení a to snad nikdo z nás nechce. Pokud ano, byl celosv. naší

krajskou věřejnosti odsozen jak rozvracec.

Za výbor severomoravského regionu

předseda Dr. Vladimír Samec

tajemník Václav Dubec

ho teroru se stalo 700 osob. V čsl. jednotkách na západní a východní frontě padlo 2000 osob. Celkový počet obětí Čechů na Západní Volyni ve druhé světové válce činí 3770 osob.

Dále si myslím, že by bylo třeba zdůraznit všechny členské hasičské jednoty na Volyni. Bylo by oni, kdo zajišťoval bezpečnostní, kulturní a sportovní činnost v každé obci, neboť jednoty Sokol vůbec nebyly.

V r. 1878 vypukl v Kvasilově požár, jemuž padla za oběť veskera tříoda a část budov Josefa Perneho. Poté se občané snažili snížit nebezpečí finančních a hmotných ztrát při závělných pohromách, předeveď požárem. A tak vznikl v r. 1878 na podnět J. Ducháčka v Kvasilově Obecní věžníkem pojmenovanou. Z členských vkladů byla zakoupena hasičská stříkačka a protipožární nářadí. Každou volnou chvíli se konala cvičení, a od té doby byly hasičskými zásahy rychleji sníženy na minimum. V r. 1885 občané Kvasilova spolu se sborem dobrovolných hasičů a pojistovnou zařadili stavbu obecní jednopatrový budovy. Horní patro zajímal knihovna s čítárnou a pojistovna, v přízemí pak umístěn sbor dobrovolných hasičů, který k budově přistál ještě rozsáhlou zbrojnici na stříkačku a protipožární nářadí.

Zpočátku panovala mezi hasiči a sokoly jistá nepřízeň, viděli v sobě konkurenci v kulturní činnosti, ale po čase obě organizace svorně slupovaly.

Obec Kvasilov byla nazývána volyňským krajem volyňskou Prahou. V obci se nacházely tyto instituce: Honzárovský konzul Republiky Československé, který sloužil potřebám celé české Volyně, redakce týdeníku "Hlas Volyně", poštovní úřad, zdelečnictví a překladové nádraží, sokolovna, dílny, knihovna. Hlavní ulice byla dlážděná. Služby občanům poskytovaly: Dámská a pánská krejčovství, hospoda s tančením sálém a jevištěm, pekárna, cukrárství, dva obchody se zbožím z moře, dva řevcovské dílny, dva strojné-zámečnické dílny, dvě kovárny, strojní truhlářství, kolářna, sedlářství, dílecká kavárna, samostatná porodní asistentka a další drobné podnikatele. Z významných průmyslových podniků se tu nacházely: Továrna a slévárna zemědělských strojů, strojní cihelna, oblastní sírovná a sklad chemie, strojní pila, pivovar, mlékárna a kvasilovská rafita - dráteník Herutě.

Mikuláš Šerefuk

Volyňská obec - Kvasilov

Stal jsem se návštěvníkem putovní výstavy v Karlových Varech. Samotná výstava byla velmi dobré uspořádaná a zajímavá. Postrádal jsem ale, že nehnoucí o volyňských osobnostech, jako byly mj. Ing. Vladimír Švarcůvský, konzul volyňský měsínský, daleký redaktor a vydavatel týdeníku "Hlas Volyně" Antonín Perný. Ti byli obcemi Kvasilova Českého a zaujmali významná místa v kultuře a občanské žádlostech pro celou českou menšinu na Volyni.

Otec Kvasilov se radil do první rady jak v osvětě, tak i ve sportu (Sokol). Jako rozený Kvasilovský vtrdil, že bylo opomnuto v soulížných údajích na slévárně a továrně hospodářství, dva obchody se zbožím z moře, dva řevcovské dílny, dva strojné-zámečnické dílny, dvě kovárny, strojní truhlářství, kolářna, sedlářství, dílecká kavárna, samostatná porodní asistentka a další drobné podnikatele. Z významných průmyslových podniků se tu nacházely: Továrna a slévárna zemědělských strojů, strojní cihelna, oblastní sírovná a sklad chemie, strojní pila, pivovar, mlékárna a kvasilovská rafita - dráteník Herutě.

Výstava: kde, kdy, jak

(Po čtrnácté ...)

Městský úřad v Brumově nás v září hostil ve své prostorné výstavní síni. Tady jsme instalovali panely výstavy a tenkotisk i šest vitrin se 42 expozity. S nimi je výstava vždy lepší, zajímavější. Věnují byla 12. září. Postarál se o ni pan J. Pokorný a jeho přátele ze Sdružení. Právě i členové městského zastupitelstva, starosta pan Z. Strebel a několik příznivců místní kultury. Snad si lze pošetknout: na výstavě jsme čekali větší návštěvu! Za měsíc však výstava navštívilo 117 dospělých a 147 žáků místních škol. O výstavě tu psaly noviny. Proč tedy nemáme být spoplaveni? Zpětřili jsme podzimní kulturní život Brumova.

Spolupředstavení výstavy byl městský úřad, za to mu patří náš dík. Předeším starosta, nezapomíná na životní osudy některých ze svých spoluobčanů.

Závěrem - tradičně - připojime ještě doporučení - navštívte i vy Brumov! Je to benediktinský klášter vystavěný K. I. Dientzenhoffem, okolo je krásné, a co víte, zjijí tu i dální známí!

Kontakty: Brumov, region ŠČVP, J. Pokorný - 0447/220 49

(Po patnácté ...)

Velký transparent na jičínském zámku zval v rámci do výstavy chodby muzea na výstavu

OSUDY ČECHŮ Z VOLYNĚ. Její skromná vernisáž, 10. října, měla rodinný ráz. Přišli krajenci z Černobylu, jejichž jménem v úvodu promluvil pan J. Ornst.

Všechny všechny tu pak prošlo 274 návštěvníků, žáků ze škol, cizinců, domácích, včetně státní televize z Brna. Potěšil nás, že návštěvníci měli značný zájem jak o Historickou mapu, tak i o brožu Česi na Volyni. Zápis v návštěvní knize svědčí o ochotě ke spolupráci. Třeba zverbné upřesnění popisku: o to se postarala paní Čížková. Možná ji budeš někdy následovat a tak i vy pomůžeš výstavě vylepšit.

Muzeum, které vede ing. Danielová, bylo dobrým hostitelem. Zde vás! Zajímá vás historie Jíčín? Nebo snad přijedete s dětmi a vnuky na festival Jíčín, město phňádky? I při jeho přípravě spolupracuje muzeum. A nezapomeneš, v muzeu požádejte o Muzejní noviny. Určitě se vám zalíbí. Kontakty: Okresní muzeum, tel. 0432/222 04 -vk-

na jeden z takových malých rozhovorů s ním. Stál sdílen v té době v nějaké té rumunské tramvaji a tu noz s měl strážní stožku před bytem gen. Svobody. Nad rámem sál velitel tam, kam chodi i císař pan pěšky, a při návratu se mě zeptal: "Odkud jsi, chlapče? Ze z Volyně? No, až ty světsky - ukázal kolem budoucí příští rok květ, budeme už ve vlasti, a všechny se z Volyně přistěhuji za vám. "Ono je to jedno", povídám, "jestli zůstaneme na Volyni nebo ne, kolcožo budou tam i ve vlasti." Zarazil se, zamyslel, a řekl: "Nedej na zdání, chlapče, u nás to bude urečitě jiné." "Ani teď, po padesáti letech nevin," dodal Josef Mazánek, "myšlím se, nebo ne?" JAN

Naši jubilanti

Chebský region

Na 2. 11. oslavil polkulata výročí 65 roku pan Mikuláš Hrdlicka, bytem za Sofievy, bytem Doubí a dne 24. 12. t. r. se dožije 65 let pan Jiří Zahradník, rodák ze Strakova, bytem Cheb. Za region oběma blahopřeje

Ludmila Máčová

Karlovy Vary

Vasilij Novák z Kalenského, t. č. bytem Viesová se dožije 1. 1. 1996 55 let. Věra Gabrišová z M. Zubovštíny, t. č. bytem Sokolov dne 14. 1. 1996 65 let. Prof. Miluše Houšková z Černovic, t. č. bytem v Ostroměři. Oni se dožijí 22. 1. 1996 60 let. Hodně zdraví, dobré pohody a životního elánu do dalších let za region preje Věra Pelcová

Dne 6. 10. 1995 se dožila 85 let pan Františka Jíšková, nar. v Ludvíkově u Dubna na Volyni - žije v Podbořanech. Blahopřeje ji syn Gusta, dcera Jířka, vnučata a pravnoučata.

Naše řady opustily ...

Dne 11. 11. 1995 dotolkou srdece naší milované maminky paní Anastasie Jindříškové ve věku nedožitých 89 let, narzenou v Cumani na Volyni, bytem v K. Varech.

Z rodinu dceru Soňu Beckovou-Jindříškovou při velice duševním a příjemném rozloučení s věnováním p. A. Jindříškovou za přítomnosti pravoslavného kněze nakonec zazněla ukrajinská písni - Reva to stohni Dnipro široký a snad ani jedně o volyňských krajanů nezástalo suché při vzpomince na zemníkou a na ukrajinskou Volyni.

Věra Pelcová, region K. Vary

Děkují vedeni SČVP, regionu Chomutov a všem, kteří nám projevili svou soustrast v souvislosti s úmrtně manželky.

Marta Vegrichtová s rodinou

Region Frýdlant

V našem regionu zemřeli v poslední době tito naši členové: Jaroslav Prosek ve věku 82 let, rodák z Malované, bytem v Raspěnavě. Věra Silná ve věku 73 let - pivozdena z Vrb, bytem Frýdlant. Petr Bliml ve věku 71 let, pocházel z Volkova, bytem Vratislavice. Josef Humpolák ve věku 66 let, pocházel z Rudové, byt Frýdlant. Marie Markovská ve věku 62 let pivozdena ze Sofievy, bytem Raspěnavá.

Za region Frýdlant projevuje pozitařským upřímnou soustrast Evžen Síný

Dne 21. listopadu zemřela náhle paní Jarmila Matáčková ze Starého Plzence ve věku 83 let.

Zprávu podává zarmoucená rodina.

Dne 13. září odešla tiše z tohoto světa ve věku 84 let moje milovaná maminka Marie Vlková, rož. Tomšová z Hubnic Českého, bytem v Litoměřicích. Kdo jste ji znali, venujte jí tichou vzpomínku. A pokud jste znali mého tatiňka Jaroslava Vlká, rodáka z Českého Boratina, vzpomněte i na něj - 28. 11. by se jeho dožil 87 let, ale tragická nehoda uzavřela jeho život před 28 lety. Všem, kdo si vzpomenou, děkuju deera Jarka Láčová

DARY NA TISKOVÝ FOND

Honěšková Antonie, bytem Arnultovice - 100 Kč. Brezovský Bohuslav, bytem Starojezecká Krmov - 100 Kč. Gustav Jirásek, Podbořany - 100 Kč. Antonín Hlaváček, Jesenice u Rakovníka - 50 Kč.

Blažej Bolek, Hukovice, okr. Nový Jičín - 150 Kč. Ze setkání regionů Brno, Vyškov, Mor. Krumlov: Kyselová Emilia, Znojmo - 100 Kč. Bartošová Anastazie, Znojmo - 100 Kč. Pěnička Václav, Vyškov - 100 Kč. Věra Beliková-Prýmková, Vojkovice - 200 Kč. Olga Hajná, Brno - 50 Kč. Pi. Kučerová, Brno - 50 Kč. Manželé Hruškoví, Brno - 50 Kč. P. Bryška, Brno - 100 Kč. Pi. Emílie Bryšková - 100 Kč. Anonymní dárci: 300 Kč.

Region Praha: P. Prokes - 100 Kč. Pi. Kadobravá - 50 Kč. Pi. Maroušová - 100 Kč. Alena Podáň - 50 Kč. Evženie Podáň - 50 Kč. Josef Campa 100 Kč. Region Chomutov: P. Zahojirko, Jirkov - 100 Kč. Pi. Patrná, Železný Brod - 200 Kč. Pi. Žemanová, Chomutov - 100 Kč. Helena a Petr Mašatovi, Droužkovic u Chomutova - 100 Kč. Marie Zavadilová - 100 Kč. Antonín Vegricht, reg. Chomutov - 500 Kč.

Opava: Klimundová Anna - 50 Kč. Roztočí Jaroslav - 50 Kč. Sobčebly u Podbořan: Josef a Miluše Junkovi - 200 Kč. reg. Opava: Josef

Region K. Vary: Věra Andrlíková, K. Vary - 100 Kč. Boleslav Hnojilek, Viesová - 100 Kč. Věra Pelcová, K. Vary - 100 Kč. Marie Pelcová, Viesová - 100 Kč.

Severomoravský region: Vladislava a Marie Marešové - Studénka - 200 Kč. Vladimír Kratochvíl - 50 Kč. V seznamu nebyl omylně uveden v č. 9 p. Vegricht Miloslav, Ostrava-Poruba - 150 Kč.

DAR NA FOND SDRUŽENÍ

Antonin Vegricht, reg. Chomutov - 500 Kč.

*Na konci roku všem dárcům
ze srdce děkujeme.*

Dary pro potřeby regionu Kralupy Vary: Miluše Houšková - 100 Kč. Václav Vavryčuk - 100 Kč. Anna Englinská - 150 Kč. Vladimír Rajchert - 200 Kč. Raisa Randolphová - 50 Kč. Zina Jindrová - 100 Kč. Mikuláš Volný - 100 Kč. Evženie Kašparová - 100 Kč. A. Horský starší - 50 Kč. Manželé Čechurovi - 100 Kč. Všem dárcům za region děkuje Věra Pelcová

Dar pro region Cheb

Pan Josef Janatka, rodák z Novosilek, bytem Cheb přispěl na činnost regionu částkou 200 Kč. Za region děkuje L. Máčová

Dar na putovní výstavu:

Z zveřejnění reklamy mezi firmami v historické mapě Volyně věnují na putovní výstavu Osudy Volynských Čechů 1000 Kč.

Jiří Máca, Cheb.

Dobrá spolupráce se osvědčila

V minulých dnech se uskutečnil zájezd Čechů z Černobylu, žijících nyní v Rykycích v Orlických horách, na putovní výstavu "Osudy Čechů z Volyně". Tato výstava byla umístěna v budově radnice v Jaroměři. Na zájezdu se podílely tyto organizace: okresní výbor Českého svazu bojovníků za svobodu, okresní koordináční rada Společnosti přátel národní výchovy v Rychnově n. Kněžnou a regionální organizace Sdružení Čechů z Volyně.

Účastníci zájezdu se velmi živě zajímají o jednotlivé expónaty výstavy. Zvláště pozornost upoutaly fotografie staveb a lidí, které osobně znali. Z výstavy si odnesli nejen poznatky o životě na Ukrajině, ale i o tom, kde se po emigraci v letech 1945-1947 usidlily volyňští Česi ve své původní vlasti a kdežto jejich krajané, kteří přistěhovali v rámci humanitární akce v letech 1991-1993.

Návštěvu této výstavy doporučujeme nejen volyňským a černobylským krajanům.

Zájezdu jsme využili k též návštěvě zámku v Novém Městě nad Metují. Pro většinu z 30 dospělých a 8 dětí byla totéž návštěva zámku první. Někdy předtím neměli příležitost prohlédnout si ojedinělý ráz renesančního města a zámku ze 16. století včetně interiérů. Prohlídka zámku a jeho okolí zanechala v účastnících hluboký dojem. Během zájezdu byli tiž seznámeni s charakteristikou měst, jimiž projížděli.

Závěrečně posezení s občerstvením, hudbovou a tanec bylo na pozvání Společnosti přátel národní výchovy u KSCM v Týništi nad Orlicí. V průběhu večera bylo v krátkém projevu vzpomněno 100. výročí narodení armádního gen. Ludvíka Svobody.

Ing. Boris Tichý

Rozhovor za svítání mezi velitelem a jeho příležitostnou spojkou.

„Zpomínka na Ludvíka Svobodu.

„Byl sem ve štábní rotě, a jak to byvalá, délat jsem, co bylo na štábnu potřeba: strážného, spojku, závorku, pomocníka kuchaře a kádovo ještě,“ vyprávěl Josef Mazánek z Michalovky J. Hofmanovi na setkání krajanů v Chotovinu a pokračoval. „Když jsi tak mluvil o Svobodovi, jaký byl k lidem, vzpomněl jsem si

Důležitě upozorníme! Jenkože se mnozo datůzky na nařízení a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele, Praha. Číslo konta: 705445-018/0800 Dary můžete poslat také na adresu hospodářství Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupominali o zvelebujování darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu !!

Tíže Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátele pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autori. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honosovány, nevyžadují rukopisy se revuejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zápisů povolené Česká pošta, s.p., odesítlém závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8.8. 1995. Toto číslo výšlo 20. prosince 1995.